

og som den ærede Ordfører for Regeringspartiet omtalte, forekommer os imidlertid at være lige det modsatte af et godt Omvalgssystem. Det forekommer mig i Virkeligheden at være et System, som vil føre til overmaade uheldige politiske Resultater her i Landet, til daarlige Forhold. Man har set det andetsteds. Derfor vil jeg sige, at naar man staaer overfor et saadant Omvalgssystem, vil vi for vort Vedkommende foretrække en Kombination af Forholdstalsvalg og Valg i Enmandskredse, thi jeg er ganske enig med den højtærede Konseilspræsident i, at Enmandskredssystemet ikke kan fraviges. Valgene til Folketinget bør finde Sted i Enmandskredse. Vi har mangfoldige Gange haft Lejlighed til her at anføre Grundene derfor. Jeg skal ikke gentage dem, men jeg skal yderligere sige, at Forholdstalsvalgmaaden, som den ofte er brugt, som Listefstemning, synes jeg absolut ikke burde indføres i vor Forfatning, thi den vil, som rigtigt fremhævet af den ærede Ordfører for Regeringspartiet, medføre en Vækst af Partiledelsens Styrke og føre bort fra det Hovedprincip, at Vælgerne i den enkelte Kreds er afgørende. Men den Kombination af Forholdstalsvalgmaade og Valg i Enmandskredse, om hvilken der har været forhandlet og er bragt forskellige Forslag frem, sikrer Bevarelsen af hele det gamle Enmandskredssystem og garanterer dog, at Partierne bliver retfærdigt repræsenterede i Folketinget, og dermed at et Flertal i Befolkningen bliver Flertal i Tinget. Derfor forekommer det mig, at man under de kommende Forhandlinger bør overveje det Spørgsmaal nøje, thi medens jeg gaar ud fra, at der ikke kan gives de konservative Partier nogen som helst Indrømmelse i Dannelsen af Landstinget, nogen som helst Art af Særbeskyttelse for den ene eller den anden Interesse eller Stand eller Gruppe, kan man, idet man med fuld Kraft afviser et saadant Forslag, vanskeligt stille sig afvisende overfor Kravet om, at til Gengæld ydes der Partierne Styrke i Folketinget efter deres Tal blandt Vælgerne. Den højtærede Konseilspræsident aabnede jo ogsaa paa dette Punkt Adgang til en fri Forhandling om Spørgsmaalet. Derimod forekommer det mig, at den ærede Ordfører for Regeringspartiet var tilbøjelig til at lukke for den. Jeg

haaber, den maa blive holdt aaben, og jeg bygger dette paa, at Sympati for denne Tanke er fremsat af saa mange fremtrædende Mænd indenfor det nuværende Regeringsparti og udenfor det. Man har et Indtryk af, at det særlig er i de Kredse, som stammer fra den gamle Bergske Gruppepolitik, der er Modstand mod Forholdstalsvalgmaadens Indførelse. Netop derfor gør jeg opmærksom paa, at en Mand, der har staaet midt i den Politik, Madsen-Mygdal, i Landstinget i Samlingen 1908—09 sagde: „Vil de Herrer være med til at stryge den privilegerede Valgret til dette Ting“ — Landstinget — „nuvel, saa gaar jeg med Glæde med til at gennemføre Forholdstalsvalg baade her og der, fordi jeg anser Forholdstalsvalg for retfærdigt.“ Jeg tror ogsaa, der i Landstinget en Gang vedrørende dette Spørgsmaal har lydt et Ord, som Regeringspartiet bør lægge sig paa Sinde. Det er fra det ærede Medlem, som er Partiets Hovedmand paa Fyn. Han sagde: „Husk paa, hvordan det gik Højre. Da det var i Flertal, modsatte det sig Forholdstalsvalg; da det blev i Mindretal, vilde det nok. Den Tid kunde komme, da de, der nu staaer som Flertallet i Folketinget, vilde ønske, at de havde Forholdstalsvalgmaaden.“ Jeg tror, at de, som vender sig mod Tanken, bør lægge sig disse Ord af den erfarne fynske Politiker paa Sinde.

Om Spørgsmaalene vedrørende Folketingets Ordning skal jeg kun sige om Tidsbestemmelsen 4 Aar for Folketingsvalgperioden, at naar man gør Valget til Landstinget 8-aarigt og indfører Stedfortrædere ved Landstingsvalgene, saaledes at Suppleringsvalg bortfalder, noget som for øvrigt ligger i Systemet og er praktisk, men samtidig binder Landstinget til en ensartet Sammensætning for 8 Aar, gør det ganske ubevægeligt, medmindre Opløsning finder Sted, forekommer det mig urigtigt at fjerne ogsaa Folketinget fra Udviklingen i Folket. Vælgerne har Krav paa at blive hørt, og den eneste Adgang, de har til direkte Deltagelse i Lovgivningsværket, deres Afstemning ved Valgene, bør ikke indsnevres. Naar den ærede Ordfører for Regeringspartiet gav sin Tilslutning til Bestemmelsen om de 4 Aar og sagde, at det var naturligt at have en Valgperiode, halvt saa lang for Folketinget som for Landstinget, vil jeg